

saaledes som det er udtrykt i den foreliggende Lagtingsvedtagelse, skulde være af ny Dato, det er ingenlunde Tilfældet, man har aldeles umiskendelige Vidnesbyrd om, at Færingerne i Snese af Aar har ønsket deres i 1816 nedlagte Lagting genoprettet og saaledes udrustet, at Hovedansvaret for og Hovedindflydelsen paa den færøske Lovgivning henlagdes til en folkevalgt Forsamling paa Øerne, i Landet selv. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at pege paa nogle Enkeltheder.

Efter at de raadgivende Provinsialstænder var oprettede her i Landet, rørte der sig ogsaa hos os en levende Trang til Genoprettelse af vort gamle Lagting. Sagen blev gentagne Gange rejst i Roskilde Stænder i Fyrreerne, men blev, som forhenværende Amtmand Bærentsen udtrykte det i sin Tale ved Lagtingets Mindefest St. Olavs Dag 1902, „druknat i Betænkningernes og Betænknelighedernes uendelige Hav“. Ved Kancelliskrivelse af 25. April 1843 forelagde det kgl. Kancelli Embedsmændene og Indbyggerne paa Færøerne et Forslag til Lov om Valgene paa Færøerne til de daværende Provinsialstænder. Dette Forslag vandt ikke Indbyggernes Sympati. Det, Færingerne ønskede, var ikke en Repræsentation udenfor Øerne, men en hjemlig Forsamling af Øernes folkevalgte Mænd. I 1846 indgaves derfor til Stænderforsamlingen i Roskilde et Andragende fra Færingerne om Oprettelse af et Folketing paa Øerne, hvilken Folkerepræsentation, saaledes som det fremgaar af Motiverne, skulde deltage som raadgivende i Færøernes Lovgivning. Uagtet Komiteen indstillede Færingernes Andragende til Bevilling, forblev dog Sagen, som før nævnt, resultatløs. I 1847 sammenkaldtes en større Folkeforsamling paa Færøerne af Landets bedste Mænd til at drøfte Sagen om Færøernes Repræsentation. Allerede i Forsamlingens første Møde den 8. Marts besluttedes det, at Færingerne ikke skulde vælge nogen Repræsentant til Roskilde Stænderforsamling. Paa den grundlovgivende Rigsdag mødte Amtmand Ploøyen som kongevalgt Medlem for Færøerne. Han stillede følgende Forslag til Grundlovsændring: „Det forbeholdes Befolkningen paa Færøerne at maatte ytre sig angaaende den Maade, paa hvil-

ken den vil have at deltage i den danske Folkerepræsentation“. Efter at imidlertid Grundlovsudvalget havde indstillet, at de nærmere Bestemmelser for Slesvig, Island og Færøerne forbeholdtes, tog det kongevalgte færøske Medlem sit Forslag tilbage, idet han gik ud fra, at der i Udvalgets Forslag var den nødvendige Garanti til Stede for, at Færingernes Repræsentation ikke vilde blive fastslaaet, før Færingerne i en egen Forsamling havde haft Lejlighed til at ytre sig derom.

Efter det, der var gaaet forud i Stænderforsamlingen, og særlig efter Vedtagelsen af Grundlovsudvalgets førnævnte Indstilling havde Færingerne Ret til at vente, at der vilde blive givet dem Lejlighed til at ytre sig angaaende deres Deltagelse i Repræsentationen, før denne fastsattes. Men dette skete ikke. Uden at Færingerne var hørte, forelagde Regeringen Rigsdagen Forslag til Lov om Rigsdagsvalg paa Færøerne, hvilken Valglov blev vedtaget uden færøsk Vidende. Det er formentlig unødvendigt her at udtale sig om Regeringens Motiver til ikke at forelægge Færingerne Udkastet til den færøske Rigsdagsvalglov, før denne forelagdes Rigsdagen. Naar henses til Færingernes føromtalt Andragende til Stænderforsamlingen af 1846, hvor de ønsker oprettet en egen Nationalforsamling for Færøerne, og naar henses til Færingernes umiddelbare og principielle Standpunkt i 1847 til Forslaget til Repræsentation i Stænderforsamlingen, at de ikke ønskede at repræsenteres i denne Forsamling, kan der ingen Tvivl være om, at Færingerne, om de var blevet adspurgt i 1850, havde taget samme Stilling til Forslaget om Rigsdagsrepræsentationen som til Stænderrepræsentationen.

Jeg skal selvfølgelig for Tiden ikke komme dybere ind paa de Forhandlinger, der i dette høje Ting og ligeledes i det andet høje Ting fandt Sted angaaende den færøske Valglov, men da disse Forhandlinger indeholder meget af Interesse til Forstaaelse af de nu af Færøernes Lagtings vedtagne Forslag om større Selvbestemmelsesret, skal jeg tillade mig at henstille til ærede Medlemmer af dette høje Ting at gøre sig bekendt med nævnte Forhandlinger. Her skal dog anføres,